

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie umorzenia należności z tytułu składek Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. S. umorzenia należności z tytułu składek na:

- a) ubezpieczenia społeczne za okres od marca 2007 r. do grudnia 2007 r. , od kwietnia 2008 r. do listopada 2008 r. w kwocie 4.610,75 zł, w tym z tytułu składek - 2.939,55 zł, odsetek -1.636,00 zł, kosztów upomnienia - 35,20 zł;
- b) ubezpieczenie zdrowotne za okres od 2007 r. do grudnia 2007 r. , od kwietnia 2008 r. do listopada 2008 r. w kwocie 5.792,99 zł, w tym z tytułu składek - 3.565,79 zł; odsetek - 2.192,00 zł, kosztów upomnienia - 35,20 zł;
- c) Fundusz Pracy za listopad 2008 r. w kwocie 5,58 zł w tym z tytułu składek - 5,58 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w dniu 16 stycznia 2013 r. J. S. wystąpiła z wnioskiem o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. W dniu 28 lutego 2013 r. wydano decyzję określającą warunki umorzenia. Warunkiem umorzenia należności była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji. Organ rentowy podniósł, że z wnioskodawczynią została zawarta umowa o rozłożeniu na raty zaległości z tytułu składek niepodlegających umorzeniu. Umowa ta została rozwiązana z uwagi na niedotrzymanie warunków spłaty należności wynikających z harmonogramu stanowiącego integralną część umowy. Na wniosek wnioskodawczyni przedmiotowa umowa została utrzymana w mocy. Ponownie umowa ta została rozwiązana z tych samych względów z dniem 21 czerwca 2017 r. Biorąc pod uwagę powyższe organ rentowy wskazał, że decyzja o umorzeniu należności uprawomocniła się w dniu 12 kwietnia 2013 r. J. S. nie uregulowała należności w wyznaczonym terminie tj. do dnia 14 kwietnia 2014 r. /decyzja k. 75-77 akt ZUS/.

Od powyższej decyzji ZUS J. S. złożyła odwołanie kwestionując skuteczność rozwiązania umowy o rozłożeniu na raty zaległości z tytułu składek niepodlegających umorzeniu z dniem 21 czerwca 2017 r. Wyjaśniła, że na dzień 21 czerwca 2017 r. nie posiadała dwóch nieopłaconych rat wynikających z tej umowy bowiem ratę za maj 2017 r. uiściła w terminie a za czerwiec 2017 r. z 5-dniowym opóźnieniem na skutek choroby. Przyznała, że nie wystąpiła z wnioskiem o utrzymanie w mocy rozwiązanej umowy w wyznaczonym terminie z przyczyn zdrowotnych jednakże nadal opłacała raty na warunkach określonych umową /odwołanie k. 2-4, koperta k. 25/.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie. Dodał, że złożony po terminie wniosek o utrzymanie układu ratalnego nie mógł być rozpatrzony. Wyjaśnił także, że w dniu 22 maja 2017 r. wnioskodawczyni uiściła ratę za kwiecień 2017 r. a w dniu 21 czerwca 2017 r. za maj 2017 r. czyli jeden dzień po terminie płatności raty za czerwiec 2017 r. (na dzień 20 czerwca 2017 r. istniały zatem nieopłacone dwie raty) /odpowiedź na odwołanie k. 26-27/.

Na ostatnim terminie rozprawy w dniu 2 sierpnia 2018 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie a na wypadek jego oddalenia wniósł o nieobciążanie wnioskodawczyni kosztami zastępstwa procesowego /stanowisko 00:00:28, 00:09:19 - płyta CD k. 76/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą. Z tytułu prowadzonej działalności posiadała zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy /okoliczność bezsporna/.

Wnioskiem z dnia 16 stycznia 2013 r. na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność wnioskodawczyni wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z prośbą o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy za okresy od marca do grudnia 2007 r., od kwietnia do listopada 2008 r., do opłacania których zobowiązana była z tytułu prowadzenia poza rolniczej działalności, wskazując, że została ona zlikwidowana z dniem 30 kwietnia 2010 r. /wniosek – k. 1 akt ZUS/.

Zawiadomieniem z dnia 12 lutego 2013 r. ubezpieczona została poinformowana o zakończeniu postępowania wyjaśniającego, prowadzonego w sprawie umorzenia należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz w związku z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, o przysługującym prawie do wypowiedzenia się w zakresie zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań /zawiadomienie k. 31 akt ZUS/

W dniu 25 lutego 2013 r. wnioskodawczyni zapoznała się z materiałem dowodowym, wnosząc o umorzenie składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okresy od marca do grudnia 2007 r., od kwietnia do listopada 2008 r., oraz na Fundusz Pracy za listopad 2008 r. /oświadczenie k. 35 akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych określił, iż według stanu na dzień złożenia wniosku umorzeniu podlegają należności J. S. z tytułu składek:

- a) ubezpieczenia społeczne za okres od marca 2007 r. do grudnia 2007 r., od kwietnia 2008 r. do listopada 2008 r. w kwocie 4.610,75 zł, w tym z tytułu składek - 2.939,55 zł, odsetek -1.636,00 zł, kosztów upomnienia - 35,20 zł;
- b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres od 2007 r. do grudnia 2007 r., od kwietnia 2008 r. do listopada 2008 r. w kwocie 5.792,99 zł, w tym z tytułu składek - 3.565,79 zł; odsetek - 2.192,00 zł, kosztów upomnienia - 35,20 zł;
- c) Fundusz Pracy - za listopad 2008 r. w kwocie 5,58 zł w tym z tytułu składek - 5,58 zł.

Ponadto organ rentowy określił, że warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności nie podlegających umorzeniu wskazanych w tabelarycznym załączniku do decyzji. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie lub w terminie wynikającym z zawartej umowy o rozłożeniu zadłużenia na raty, o ile taka umowa zostanie zawarta w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia /decyzja k. 37-39 akt ZUS, załącznik do decyzji k. 40 akt ZUS/.

Decyzja z dnia 28 lutego 2013 r. została doręczona skarżącej wraz z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia odwołania w dniu 11 marca 2013 r. /decyzja k. 37-39 akt ZUS, załącznik do decyzji k. 40 akt ZUS, potwierdzenie odbioru k. 41-42 akt ZUS/

Wnioskodawczyni nie odwołała się do Sądu od decyzji z dnia 28 lutego 2013 r. określającej warunki umorzenia należności, decyzja uprawomocniła się w dniu 12 kwietnia 2013 r. /bezsporne/.

Wnioskodawczyni nie uściła w terminie tj. w ciągu 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji z dnia 28 lutego 2013 r. Zakład zaległych, nie podlegających umorzeniu składek /bezsporne/.

Wnioskiem z dnia 19 grudnia 2013 r. ubezpieczona wystąpiła o rozłożenie na raty należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu /wniosek k. 49 -50 akt ZUS/.

W dniu 21 lutego 2014 r. wnioskodawczyni reprezentowana przez P. S. zawarła z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałem w Ł. umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu w kwocie 9.264,80 zł, na które złożyły się następujące należności:

- składki na ubezpieczenia społeczne za okres od września 2009 r. do kwietnia 2010 r. w kwocie 4.136,56 zł należności głównej, 1.981,00 zł odsetek za zwłokę;

- składki na ubezpieczenie zdrowotne za luty 2007 r., styczeń 2009 r., marzec 2009 r., okres od października 2009 r. do kwietnia 2010 r. w kwocie 1.789,79 zł należności głównej, 1859,00 zł odsetek za zwłokę, 17,60 zł kosztów upomnienia;

- składki na Fundusz Pracy i FGŚP za grudzień 2008 r., okres od października 2009 r. do kwietnia 2010 r. w kwocie 325,85 zł należności głównej, 155,00 zł odsetek za zwłokę.

Ustalony został harmonogram spłaty należności, według którego należności na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy zostały rozłożone na odpowiednio 46 rat, 45 rat i 15 rat - terminy spłaty pierwszej raty zostały ustalone na 10 marca 2014 r. (każda z należności), ostatniej odpowiednio na 20 grudnia 2017 r. (ubezpieczenia społeczne), 20 listopada 2017 r. (ubezpieczenie zdrowotne) i 20 maja 2015 r. (Fundusz Pracy). Postanowiono, że umowa ulega rozwiązaniu m.in. gdy dłużnik posiada nieopłacone – na wszystkie fundusze łącznie – dwie raty układu, których termin wymagalności upłynął (§ 7 ust. 1 pkt 1). W takiej sytuacji rozwiązanie umowy następuje z dniem następującym po dniu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące rozwiązanie umowy (§ 7 ust. 2) /umowa koperta k. 40 oraz k. 53-63 akt ZUS/.

Wnioskodawczyni nie uściła w wyznaczonym terminie 2 rat /bezsporne, zestawienie wpłat dokonanych po terminie k. 41-42/.

Pismem z dnia 29 stycznia 2016 r. ZUS poinformował wnioskodawczynię, że z uwagi na posiadanie na dzień 21 listopada 2015 r. nieopłacanych rat za okres od października do listopada 2015 r. umowa o rozłożeniu należności na raty uległa rozwiązaniu z dniem 21 listopada 2015 r. /pismo ZUS k. 65 akt ZUS/.

Wnioskiem z dnia 8 lutego 2016 r. ubezpieczona wystąpiła o utrzymanie w mocy umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek /wniosek k. 66 akt ZUS/.

Pismem z dnia 18 lutego 2016 r. ZUS wezwał J. S. do uzupełnienia przedmiotowego wniosku i wskazał warunki utrzymania w mocy umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania /pismo ZUS k. 67 – 68 akt ZUS/.

Pismem z dnia 7 kwietnia 2016 r. ZUS poinformował zobowiązaną, iż decyzją Zastępcy Dyrektora z dnia 6 kwietnia 2016 r. została wyrażona zgoda na utrzymanie w mocy umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek /pismo ZUS k. 69 akt ZUS/.

Wnioskodawczyni uściła raty wymagalne:

- na dzień 20 kwietnia 2017 r. po upływie terminu, tj. w dniu 22 maja 2017 r. (w terminie płatności rat należnych w maju 2017 r.);

- na dzień 20 maja 2017 r. po upływie terminu, tj. w dniu 21 czerwca 2017 r. (w dzień po terminie płatności rat należnych na dzień 20 czerwca 2017 r.) /bezsporne, zestawienie wpłat dokonanych po terminie k. 41-42, potwierdzenia wykonania przelewu k. 5-24, pismo ZUS k. 82 akt ZUS/.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2017 r. ZUS poinformował J. S., że z uwagi na posiadanie na dzień 21 czerwca 2017 r. nieopłaconych rat za okres od maja do czerwca 2017 r. umowa o rozłożeniu należności na raty uległa rozwiązaniu z dniem 21 czerwca 2017 r. Pismo zostało uznane za doręczone w trybie zastępczym z dniem 16 września 2017 r. / bezsporne, pismo ZUS k. 70 akt ZUS, oświadczenie pełnomocnika wnioskodawczyni 00:03:11-płyta CD k. 76//

Pismem z dnia 28 września 2017 r. organ rentowy poinformował wnioskodawczynię o rozwiązaniu z dniem 21 czerwca 2017 r. umowy o rozłożeniu należności na raty i zakończeniu postępowania wyjaśniającego, prowadzonego w sprawie umorzenia należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz w związku z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego o przysługującym prawie do wypowiedzenia się w zakresie zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań /pismo ZUS k. 71 akt ZUS/

W dniu 9 października 2017 r. J. S. zapoznała się z materiałem dowodowym, do którego nie wniosła żadnych uwag i zastrzeżeń /oświadczenie k. 72 akt ZUS/.

W dniu 13 października 2017 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję /decyzja k. 75-77 akt ZUS/

Pismem z dnia 15 listopada 2017 r. ZUS poinformował wnioskodawczynię, iż wniosek z dnia 12 października 2017 r. (wpływ do ZUS w dniu 18 października 2017 r.) o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o przywrócenie układu ratalnego nie może zostać rozpatrzony. Wyjaśniono, że umowa o rozłożenie na raty należności z tytułu składek zawarta pomiędzy ZUS jako wierzycielem a zobowiązaną jest umową cywilnoprawną, którą regulują przepisy kodeksu cywilnego, wobec czego przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie mają zastosowania w tym przypadku, a w ślad za tym instytucja przywrócenia terminu na złożenie wniosku o utrzymanie w mocy ww. umowy. Wyjaśniono ponadto, że pismo z dnia 29 sierpnia 2017 r. po jego dwukrotnym (1 września 2017 r. i 11 września 2017 r.) zostało zwrócone do ZUS z adnotacją „nie podjęto w terminie” i uznane za doręczone w trybie zastępczym /pismo ZUS k. 80-81 akt ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, a mianowicie o powołane wyżej dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach organu rentowego. Przedmiotowe dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron i pozwalają, zdaniem Sądu Okręgowego, na wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

W dniu 15 stycznia 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta – zwana dalej ustawą abolicyjną - przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art. 1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie zaś z treścią ust. 11 i 12 przywołanej ustawy należności, które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności lub w terminie wynikającym z zawartej umowy o rozłożeniu zadłużenia na raty, o ile taka umowa zostanie zawarta w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 ustawy abolicyjnej).

J. S. wystąpiła z wnioskiem do organu rentowego o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek w związku z podleganiem ubezpieczeniu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie analizowanej ustawy abolicyjnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając powyższy wniosek wydał zaś decyzję określającą warunki umorzenia, kwotę należności podlegających umorzeniu i okres, za który nieopłacone składki będą mu podlegały, od której to decyzji wnioskodawczyni nie odwołała się.

W niniejszej sprawie spór polegał na ustaleniu, czy organ rentowy decyzją kończącą postępowanie w przedmiocie złożonego wniosku prawidłowo odmówił wnioskodawczyni umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

Odwołująca stanęła początkowo na stanowisku, że zawarta przez nią z organem rentowym w dniu 21 lutego 2014 r. umowa o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu w kwocie 9.264,80 zł nie została skutecznie rozwiązana przez organ rentowy z dniem 21 czerwca 2017 r. a co za tym idzie nie zostały spełnione przesłanki wydania skarżonej decyzji. Okoliczność rozwiązania tej umowy ostatecznie została jednak przyznana przez pełnomocnika wnioskodawczyni na ostatnim terminie rozprawy (pełnomocnik wprost oświadczył, że umowa ratalna została rozwiązana). Powyższą okoliczność potwierdził także zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności przedłożone przez organ rentowy zestawienie wpłat dokonanych po terminie i załączone przez stronę odwołującą potwierdzenia wykonania przelewu, z których wynika, że rozwiązanie umowy nastąpiło wskutek posiadania przez skarżącą na dzień 20 czerwca 2017 r. nieopłaconych rat za okres od maja do czerwca 2017 r. (naruszenie § 7 ust 1 pkt 1 umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek).

Skoro przedmiotowa umowa uległa skutecznemu rozwiązaniu ubezpieczona winna była uiścić w ciągu 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji z dnia 28 lutego 2013 r. zaległe, nie podlegające umorzeniu składki.

Z ustalonych okoliczności faktycznych wynika jednakże, że ubezpieczona nie uregulowała należności niepodlegających umorzeniu w wyznaczonym terminie, czego w toku postępowania reprezentowana przez pełnomocnika nie zakwestionowała.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawczyni spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontrydiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyr. z dnia 17 grudnia 1996 r., iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Tymczasem wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała w niniejszym postępowaniu za pomocą dostępnych środków dowodowych, że spełniła w wyznaczonym terminie warunki umorzenia określone w ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Tym samym, w ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania w stosunku do ubezpieczonej przepisów cytowanej powyżej ustawy abolicyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawczyni jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji orzeczenia na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

K.W.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni

18.09.2018r.